

Steagul Roșu

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1633

Duminică 19 decembrie 1954

4 pagini 20 bani

In corpul ziarului :

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în legătură cu „tratatul” dintre S.U.A. și clica lui Cian Kai-si.

CRONICA FILMULUI: Soldatul victoriei (seria I-a). (pag. 2-a)

Al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici. (pag. 3-4)

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Franței.

Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze a respins raportul cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. (pag. 4-a)

Pentru o continuă îmbunătățire a protecției muncii

În regimul democrat-popular, protecția muncii constituie o preocupare de seamă. Omul, cel mai prețios capital, se bucură de o deosebită atenție și în ce privește condițiile sale de muncă. Pentru a-i face munca cât mai ușoară și mai spornică, an de an, în fabrici și uzine, în mine și pe șantierele de construcții, eforturile oamenilor sînt înlocuite tot mai mult de forța mașinilor, iar securitatea muncii este și ea tot mai mult asigurată.

Organizînd și conducînd lupta oamenilor muncii pentru făurirea unei vieți noi, partidul și guvernul nostru au pus capăt pentru totdeauna situației mizere de pe vremea stăpînirii capitaliste, care se caracteriza prin lipsa de interes față de om și față de condițiile sale de muncă. Minerii din Valea Jiului își mai amintesc și acum de explozia din anul 1922 de la mina Lupeni în care și-au găsit moartea 82 de mineri iar în urma unei alte explozii, în anul 1940 au murit alți 50 de mineri din Valea Jiului.

„Astăzi, în țara noastră, protecția muncii este o problemă de stat și are ca scop îmbunătățirea condițiilor de muncă ale celor ce muncesc.

Ca urmare a măsurilor luate de partid și guvern, s-au obținut în domeniul protecției muncii realizări importante. La fiecare mină din Valea Jiului, de exemplu există servicii speciale de aeraj minier și de protecție a muncii, conduse de ingineri și tehnicieni specializați. Muncitorii special instruiți fac de 5 ori pe zi controlul minuțios al aerajului minier, al gazului metan, pentru preîntîmpinarea exploziilor. Locurile de muncă sînt armate după monografiile alcătuite după specificul fiecărui loc de muncă de către tehnicieni cu vaste cunoștințe în minieră. Locul ventilatoarelor cu aer comprimat este luat tot mai mult de ventilatoarele electrice, care au o mai mare capacitate de ventilație. În fiecare an, minerilor li se distribuie mari cantități de echipament de protecție. Minerii care lucrează în locuri de muncă caldurează primesc apă carbo-gazoasă. Pe șantierele de construcții, constructorii nu mai cară pe schele materialele cu saramura sau cu țărți; materialele sînt ridicate de puternice macarale, benzi transportoare, pompe de mortar. Săpăturile de fundații ale blocurilor sînt executate cu excavatorul. Constructorii primesc echipamente de protecție care-i feresc de îmbolnăviri și de accidente. Toate acestea au ca urmare scăderea considerabilă a numărului accidentelor de muncă și a bolilor profesionale.

Îmbunătățirea necentenită a activității în domeniul protecției muncii necesită o preocupare permanentă. Trebuie arătat că mai sînt unii conducători de întreprinderi care nu se străduiesc să traducă în viață toate prevederile contractului colectiv în ceea ce privește îmbunătățirea măsurilor de protecția muncii. La unele locuri de muncă din mine, monografiile sînt întocmite superficial, iar pe unele șantiere de construcții nu se procură suficiente centuri de siguranță. Sînt, de asemenea, comitete de întreprindere care nu dau atenția cuvenită problemelor de protecția muncii. Inspectorii obștești, nefiind antrenați în muncă de către comitetele de întreprindere, nu depun o activitate susținută.

În statul nostru democrat-popular protecția muncii are o însemnătate cu totul deosebită. De aceea, statul nostru nu pretește nimic pentru a asigura zi de zi oamenilor muncii condiții de lucru cât mai bune, cât mai ferite de pericolul accidentării.

Conducerile de întreprindere nu trebuie să uite că problemele producției și cele ale îmbunătățirii condițiilor de muncă în întreprinderi sînt de nedespărțit. Pentru aceasta, ele trebuie să respecte cu strictețe și să traducă în viață prevederile contractului colectiv în ceea ce privește îmbunătățirea măsurilor de protecția muncii. La rîndul lor, organele sindicale trebuie să dea un sprijin deosebit rezolvării problemelor protecției muncii. Pentru aceasta este însă necesar să se reactivizeze comisii de protecția muncii, să fie antrenați în muncă inspectorii obștești, să se organizeze controlouri obștești la locurile de muncă, iar propunerile oamenilor muncii în direcția îmbunătățirii măsurilor de protecția muncii în întreprinderi, să fie traduse în viață de către conducerile administrative.

Organizațiile de partid trebuie să simtă întreaga răspundere politică ce le revine în direcția creării unor condiții tot mai bune de muncă. Pentru acestea, ele trebuie să îndrume îndeaproape munca organelor sindicale și administrative în direcția îmbunătățirii măsurilor de protecție a muncii, să mobilizeze la această acțiune de mare însemnătate pe toți comuniștii și oamenii muncii, care pot să aducă contribuții prețioase la întărirea continuă a acestor măsuri.

Să dăm toată atenția problemelor de protecție a muncii!

Tot mai sus steagul întrecerii socialiste pentru îndeplinirea sarcinilor anuale de plan

Se extinde continuu metoda graficului ciclic

Organizarea lucrului pe bază de grafic ciclic nu numai că dă posibilitatea unei folosiri maxime a tehnicii cu care sînt înzestrate minele noastre, dar deschide totodată și largi perspective de sporire a producției și productivității muncii, prin ridicarea pe o treaptă superioară a organizării muncii. Succesele pe care primele brigăzi de mineri le-au obținut lucrînd pe bază de grafic ciclic, au făcut să sporească simțitor numărul acestor brigăzi de mineri la minele din Valea Jiului.

Dacă în luna noiembrie, lucrau pe bază de grafic ciclic 59 de brigăzi de mineri din Valea Jiului, în luna decembrie s-a putut ajunge ca să lucreze pe bază de grafic ci-

clic la minele din Valea Jiului un număr de 72 brigăzi de mineri.

Un exemplu demn de urmat în această direcție îl constituie colectivul minei Lupeni. La această mină, lucrează în prezent 21 brigăzi de mineri după graficul ciclic.

Brigăzile de mineri conduse de tov. Alexandru Boboren, Ioan Dul și Ștefan Neș de la mina Lupeni, lucrează pentru prima dată după graficul ciclic. În prima decadă a lunii decembrie, aceste brigăzi de mineri au realizat depășiri de plan între 26—47 la sută. Minerii din brigăzile conduse de tov. Gheorghe Vraja, Ioan Popa, și Mihai Moraru, lucrează de mai

multe luni după graficul ciclic, depășindu-și luna de lună ciclurile prevăzute, iar în prima decadă a acestei luni și-au depășit ciclograma prevăzută cu cite 3 cicluri fiecare.

Succese remarcabile în aplicarea metodei graficului ciclic, au obținut și brigăzile de mineri conduse de tov. Geza Kopetin, Alexandru Cozma și Dragomir Matei de la mina Lonea, Ioan Dușcă și Adalbert Kibedi de la mina Petrila, Alexandru Demeter și Iosif Recea de la mina Uricani și multe alte brigăzi de mineri din Valea Jiului, care și-au depășit ciclogramele prevăzute în prima decadă a lunii decembrie cu 3-7 cicluri.

O brigadă de mineri harnici

În abatajele minei Aninoasa întrecerea socialistă se desfășoară cu însuflețire. Hotărîți să obțină noi succese în producție, membrii brigăzii condusă de minerul fruntaș în întrecerea socialistă Nagy Carol, lucrînd la săparea și betonarea puțului de la orizontul 8, sectorul Piscu, au obținut în prima decadă a lunii decembrie o depășire de normă de 72 la sută. Brigada tov. Nagy Carol este sprijinită de tînărul maistru miner Tripion Alexandru. Rezultate frumoase continuă să obțină brigada tov. Neagu și în cea de a doua decadă a lunii decembrie. Dintre membrii brigăzii s-au evidențiat în mod deosebit tinerii mineri Mihai Mitrea, Petru Mogoș, Dumitru Nițaru, Emeric Birtalan, Nicolae Mitu și alții.

LUCIA LICIU
corespondent

In fruntea întrecerii

Lupta pentru îndeplinirea planului anual la toți indicii, constituie o preocupare de seamă și pentru tinerii de la atelierul mecanic al minei Lonea.

Brigada utemistă de strungari condusă de tînărul Pavel Stuparu repară la timp și în bune condițiuni utilajele necesare minerilor.

Urmărind rezultatele muncii acestei brigăzi se poate vedea că ele sînt din ce în ce mai mari. În luna noiembrie brigada de strungari condusă de tînărul Stuparu a avut o depășire de normă de 38 la sută. În prima decadă a lunii decembrie, succesele lor au crescut de la 38 la 65 la sută, iar în primele zile în cea de a doua decadă a lunii decembrie ei au obținut o depășire de normă de 70 la sută.

Din această brigadă se evidențiază în muncă tinerii Nicolae Tucaciuc și Nicolae Cojocar care depun multă străduință în îndeplinirea sarcinilor de plan.

Carnet

MINERIȚA FRUNTAȘĂ

...Lucram liniștit în biroul meu. Deodată ușa s-a deschis ca împinsă de un resort. Am dat din cap în semn de bine, fără să mă uit la cel care a intrat. O voce de femeie arțăgoasă m-a făcut să-mi ridic privirea: minerița David Maria.

— Ia ascultă, tovarășe responsabil, cînd aveți de gînd să-mi dați insigna de minier fruntaș? — mă întrebă minerița.

— Insigna asta se dă numai aceluia care o merită care timp de trei luni consecutiv reușesc să-și depășească planul cu 40 la sută — i-am răspuns eu.

— Și ce, eu n-o merit? Ia vezi, nu scrie acolo la catăstifurile mneatale că grupa lui Ștefan Taiber, în care lucrez și eu, are pe ultimele luni o depășire medie de...

...De peste 50 la sută — mă grăbii să i-o iau înainte.

— Ei, atunci mai ai ceva împotriva? O merit or ba?

— O meriți feto, o meriți!

— Fă iute carnetul...

— Il fac acum... O lecuță de răbdare că n-o fi foce. Mă miram și eu cum de-mi venise așa în grabă să-i com-

pletez carnetul. Sincer să fiu... mi-era că dacă nu-l fac, nu pot să scap de gura ei. N-o știusem prea vorbăreață. Dimpotrivă. Dar, are dreptate fata.

— Iată, ai realizat un salariu de 1246 lei și pe deasupra mai încasezi și prima de minier fruntaș — o anunțai eu.

— Dar prima de ciclicitate? — sări ea.

— Asta încă n-am calculat-o!

— Și mă rog, cînd ai de gînd s-o faci? Uf, că încet mai lucrezi — imi aruncă vorba Maria David.

...Zilele acestea mineriței David Maria i s-a înminat insigna de minier fruntaș. O dată cu insigna ea a mai primit și prima de minier fruntaș în sumă de 350 lei. Iar peste cîteva zile va încasa și prima de ciclicitate ce i se cuvine — peste 250 lei. Aceasta înseamnă că într-o singură lună minerița David Maria a realizat un câștig de peste 1840 lei...

ANATOLIE PANIȘ

responsabil cu întrecerea socialistă la mina Vulcan

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în legătură cu „tratatul” dintre S.U.A. și clica lui Cian Kai-și

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite următoarea declarație a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.:

La 2 decembrie 1954 a fost semnat la Washington așa-numitul „tratat de securitate mutuală” între Statele Unite ale Americii și clica lui Cian Kai-și, care s-a cuibărit pe insula Taivan. Secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a dezvăluit caracterul agresiv al acestui tratat declarând: „Nădăduiesc că semnarea acestui tratat cu privire la apărare va pune capăt odată pentru totdeauna oricăror zvonuri și informații potrivit cărora Statele Unite vor consimți într-un fel oarecare la trecerea Formozei și insulelor Pescadores sub controlul comuniștilor”.

Și, după cum rezultă din textul sus-menționatului tratat agresiv și din declarația domnului Dulles, S.U.A. urmăresc să rupă Taivanul și insulele Penhuledao (insulele Pescadores) de China și să-și intensifice dominația asupra acestor teritorii naționale chineze.

Această acțiune a S.U.A. reprezintă o încălcare flagrantă a obligațiilor pe care și le-au asumat în baza acordurilor internaționale, care confirmă drepturile legitime ale Chinei asupra sus-menționatei teritorii chineze străvechi.

După cum se știe, în declarația de la Cairo din anul 1943, care a fost semnată și de Statele Unite ale Americii și de Anglia, se declară în mod solemn că „toate teritoriile pe care Japonia le-a zmulș chinezilor cum sînt, de pildă, Manciuria, Formoza și insulele Pescadores” vor fi înapoiate Chinei. Această hotărîre a fost confirmată în declarația de la Potsdam din 1945, care a fost semnată de S.U.A. și de Anglia. După capitularea Japoniei, Taivanul și insulele Penhuledao au fost reunite cu China continentală.

Ulterior, guvernul S.U.A. a declarat în repetate rînduri că S.U.A. n-au intenții agresive față de teritoriile sus-menționate. În declarația sa din 5 ianuarie 1950, președintele Truman a spus printre altele: „Statele Unite n-au nici un fel de intenții de cotropire în ce privește Formoza sau vreun alt teritoriu chinez. S.U.A. nu doresc de loc să obțină drepturi sau privilegii speciale sau să creeze baze militare în Formoza... De asemenea ele n-au nici o intenție să-și folosească forțele armate pentru a interveni în situația actuală... De asemenea, guvernul S.U.A. nu va acorda ajutor militar sau consultații trupelor chineze din Formoza”.

Totuși, în iunie 1950, odată cu declanșarea războiului în Coreea, guvernul S.U.A. a dat ordinul privind

trimiterea trupelor sale în Taivan și de fapt ține în prezent sub ocupație această parte a teritoriului Republicii Populare Chineze.

Tratatul agresiv încheiat la 2 decembrie între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și are drept scop să găsească un pretext pentru staționarea ilegală a forțelor armate ale S.U.A. în Taivan și pe insulele Penhuledao și pentru menținerea ocupației acestor teritorii de către Statele Unite.

Încheierea de către guvernul S.U.A. a tratatului cu clica ciankaișistă din Taivan reprezintă o încălcare flagrantă a suveranității și integrității teritoriale a Republicii Populare Chineze, însemnînd implicit o violare a Cartei Organizației Națiunilor Unite, care prevede (punctul 4, articolul 2) că „toți membrii Organizației Națiunilor Unite se vor abține în relațiile lor internaționale de la amenințarea cu forța sau de la aplicarea ei atît împotriva inviolabilității teritoriale sau independenței politice a oricărui stat, cît și în orice alt mod incompatibil cu scopurile Națiunilor Unite”.

Intrucît Taivanul reprezintă un străvechi teritoriu chinez, sarcina eliberării Taivanului este, în mod firesc, o chestiune internă a Chinei, un drept suveran al poporului chinez. Dacă n-ar fi existat imixtiunea din partea forțelor armate ale S.U.A., reunirea Taivanului cu China ar fi fost de pe acum realizată.

Săvîrșind o acțiune de cotropire față de China, căreia S.U.A. se străduiesc să-i zmulgă cu forța o parte din teritoriul ei, guvernul S.U.A. încearcă să justifice acest lucru prin invocarea vădit neîntemeiată a interesei securității S.U.A. Absurditatea unui asemenea argument este cu atît mai evidentă cu cît, după cum se știe, China este despărțită de America prin Oceanul Pacific, iar Taivanul se află la o depărtare de peste 11.000 kilometri de S.U.A.

Din textul sus-menționatului tratat agresiv dintre S.U.A. și clica ciankaișistă rezultă că stipulațiile lui se extind nu numai asupra Taivanului și insulelor Penhuledao, ci și asupra altor teritorii care pot fi stabilite în baza unui acord reciproc. Această înseamnă că guvernul S.U.A. consideră Taivanul și insulele Penhuledao ca un cap de pod pentru noi acțiuni agresive împotriva Republicii Populare Chineze și a altor state iubitoare de pace din Extremul Orient și Asia de sud-est. Acest act al S.U.A. agravează fără îndoială situația în Extremul Orient și intensifică încordarea în relațiile dintre state.

Încheierea acordurilor de la Paris în scopul reînvierii militarismului german și atragerea Germaniei occi-

dentale în grupări militare, crearea unui bloc militar în scopul menținerii regimului colonial în Asia de sud-est, semnarea de către S.U.A. și guvernul lisnmanist din Coreea de sud a tratatului cu privire la așa-zisa „asigurare a securității mutuale”, care este de fapt un tratat cu privire la crearea unui alt cap de pod militar al S.U.A. în Extremul Orient, și încheierea tratatului dintre S.U.A. și clica ciankaișistă din Taivan, tratat ostil poporului chinez, toate acestea sînt verigi din același lanț al politicii S.U.A., care are drept scop să împiedice desîntinderea încordării internaționale și să grăbească pregătirea unui nou război.

Poziția guvernului sovietic în ce privește politica agresivă dusă de S.U.A. față de Republica Populară Chineză a fost expusă, după cum se știe, în Declarația comună a guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernului Republicii Populare Chineze din 12 octombrie 1954. În această Declarație se spune că actele directe de agresiune săvîrșite de Statele Unite împotriva Republicii Populare Chineze și îndeosebi continuarea ocupării de către Statele Unite a insulei Taivan, care este o parte din teritoriul R. P. Chineze, precum și sprijinul militar și financiar acordat clicii lui Cian Kai-și, ostilă poporului chinez, sînt incompatibile cu sarcinile menținerii păcii în Extremul Orient și ale micșorării încordării internaționale.

Guvernul U.R.S.S. declară că împărtășește poziția exprimată în Declarația din 8 decembrie a ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, Ciu-En-lai, și anume că „tratatul” americano-ciankaișist constituie un amestec în treburile interne ale Chinei, atentează la integritatea ei teritorială și pune în primejdie securitatea Chinei și pacea în Asia. Guvernul U.R.S.S. sprijină pe deplin cererea guvernului Republicii Populare Chineze cu privire la retragerea trupelor americane din Taivan, insulele Penhuledao și din strîmtoarea Taivanului și cu privire la încetarea acțiunilor agresive împotriva Republicii Populare Chineze. Poporul sovietic înțelege cererea Republicii Populare Chineze și hotărîrea poporului chinez de a elibera Taivanul și insulele Penhuledao, care constituie o parte integrantă a teritoriului chinez.

Guvernul sovietic declară că răspunderea pentru urmările agresivului „tratat cu privire la securitatea mutuală”, încheiat între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și, revine în întregime guvernului Statelor Unite ale Americii.

In preajma sărbătorilor de iarnă

Acum, în preajma sărbătorilor de iarnă, magazinele sînt aprovizionate cu noi și variate sortimente de produse. Zilele trecute au fost livrate unităților comerțului de stat din țară 53 tone de produse zaharoase sub formă de preambalate: dropsuri drageuri, rahat, caramele etc. și două tone figurine de ciocolată. La planul de desfacere al produselor alimentare prevăzut pentru ultimul trimestru al anului s-au adăugat 70 tone de produse zaharoase necesare organizării pomului de iarnă. Au sosit mărfuri din import: portocale, lămii, mandarine, grape-fruit, cacao, cafea, piper, sare de lămție etc. S-au repartizat suplimentar încă 26 vagoane de vermuth.

Din stocurile existente au fost repartizate în luna decembrie pentru desfacere însemnate cantități de heringi sărați și congelați, conserve de pește și de carne, grăsimi, praf de lapte și altele.

Și în magazinele de desfacere a produselor industriale au intrat însemnate cantități de încălțăminte, confecții, tricotaje pentru iarnă etc. În sectorul articolelor de parfumerie au fost comandate 5.000 de casete cu articole diverse de parfumuri superioare.

Marile magazine din țară au fost aprovizionate cu pachete de cadouri care conțin produse industriale și alimentare.

O deosebită atenție se dă zilele acestea organizării lucrărilor pentru pregătirea bazarelor, amenajarea centrelor de desfacere a articolelor ce vor împodobi pomul de iarnă, precum și a centrelor de desfacere a brădetului. Asemenea baze se vor organiza și în orașele Petroșani, Lupeni, Brad, Deva, Hunedoara etc.

(Agerpres).

SPECTACOLELE DE AZI

CINEMATOGRAFE: Petroșani „Al. Sahia”: *Aventură la castel*; „Muncitoresc”: *Destinul unor femei*; Lupeni: *Prieteni credincioși*; Petrila: *Soldatul victoriei, seria I-a*; Lonea: *Profesorul de dans*; Aninoasa: *Furtună pe Nipru*; Vulcan: *Locotenentul lui Rakoczi*.

TEATRU: Petroșani — Teatrul de stat „Valea Jiului”: *Afaceriștii*.

Intre 17 și 30 decembrie, la cinematografele din Petrila, Lonea, Aninoasa, Vulcan și Lupeni se rulează filmul istoric-biografic „Soldatul victoriei”, o producție a studiourilor poloneze.

În prima serie a filmului „Soldatul victoriei”, care înfățișează viața și lupta eroului poporului polonez, generalul Karol Swierczewski, ni se prezintă un tablou veridic al mediului istoric-social al epocii respective, al situației poporului polonez în perioada de după primul război mondial și pînă după eliberarea sa de către glorioasă Armată Sovietică.

La un congres care a avut loc, în 1947, la Varșovia, generalul Swierczewski se înfîlnește cu tovarășii săi de luptă. Plecînd, după terminarea congresului, într-o inspecție la granița Cehoslovaciei, generalul Swierczewski este grav rănit de gloanțele unor bandiți străini, agenți ai serviciului de spionaj străin.

Pe patul de moarte, în fața ochilor săi se perindă imagini din copilărie și din viață. Cu această scenă începe acțiunea propriu-zisă a filmului.

Cronica Filmului SOLDATUL VICTORIEI (seria I-a)

Născut și crescut într-un cartier muncitoresc din Varșovia, Swierczewski are opt ani cînd izbucnește revoluția din 1905. El asistă la evenimentele singeroase, la grevele înăbușite în sînge, la represiunea sălbatică poruncită de guvernul țarist.

Karol Swierczewski trebuie să-și ajute familia săracă și intră, foarte tînr, muncitor într-o fabrică. Aici, el ia contact mai îndeaproape cu greutățile vieții, înțelegînd din ce în ce mai bine cauzele luptei clasei muncitoare împotriva regimului capitalist.

La izbucnirea primului război mondial, uzina la care lucra Swierczewski este mutată în Rusia. El este obligat să plece împreună cu familia sa, pentru a continua să lucreze la acea uzină.

Astfel, Swierczewski cunoaște proletariatul rus și îi înțelege luptele și

năzuințele. Aici are el prilejul să asculte cuvîntările înflăcărâte ale compatriotului său Feliks Dzierzyuski, unul dintre colaboratorii apropiați ai lui Lenin și Stalin.

În timpul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Swierczewski ia parte la luptele pentru cucerirea Kremlinului, dovedind mult curaj și spirit de sacrificiu.

După revoluție, Swierczewski continuă să rămînă în Rusia, convins că, luptînd în rîndurile poporului sovietic, luptă pentru eliberarea poporului muncitor din propria sa țară.

În Uniunea Sovietică, Swierczewski se călește în rîndurile partidului, devenind un bolșevic neînfîcat și plin de hotărîre.

La izbucnirea revoluției din Spania, Swierczewski se înrolează în

rîndurile voluntarilor și pleacă pentru a lupta împotriva armatelor fasciste ale generalului Franco. Aici el este cunoscut sub numele de general Walter, conducătorul unei brigăzi internaționale de voluntari, care ajută poporului spaniol în lupta sa pentru eliberare. În luptele din Spania, Swierczewski dă dovadă de excepționale calități de comandant și strateg.

În 1941, cînd Uniunea Sovietică este atacată de armatele hitleriste, generalul Karol Swierczewski devine comandantul uneia dintre armatele ce luptau pentru apărarea patriei sovietice împotriva cotropitorilor.

Prezentînd aceste etape din viața generalului Swierczewski, în film se înfîlnește o seamă de scene, care redau diferite aspecte din acea perioadă. Astfel, în film, se înfîlnește cu o deosebită măiestrie scene prezentînd luptele revoluționarilor polonezi din intervalul dintre cele două războaie mondiale, scene din timpul ocupației hitleriste, care, în totalitatea lor, prin evenimentele și tipurile ce le înfățișează, alcătuiesc cadrul istoric al filmului.

Al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici

Salutul adresat de C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite salutul adresat celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici de către Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice salută călduros cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici și prin el pe toți reprezentanții puternice literaturii a Țării Socialismului victorios.

Partidul comunist dă o înaltă prețuire marelui rol al literaturii sovietice în educarea omului nou, în întărirea unității moral-politice a societății sovietice, în lupta pentru construirea comunismului.

În anii care au urmat primului Congres al scriitorilor, literatura sovietică a obținut succese considerabile. Au fost create opere artistice care oglindesc veridic patosul construirii socialismului, faptele vitejești fără seamăn ale patrioților sovietici în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, eroismul în muncă al poporului nostru în lupta pentru refacerea postbelică a economiei. Niciodată încă nu a avut o literatură un cerc atât de larg de cititori binevoitori și plini de simpatie ca literatura noastră sovietică.

Năvalnicul avânt economic, politic și cultural al republicilor sovietice a dus la înflorirea literaturii popoarelor U.R.S.S. Dezvoltarea și îmbogățirea reciprocă a literaturilor naționale se desfășoară în condițiile strânsei colaborări a scriitorilor din toate republicile frățești. În Uniunea Sovietică a fost creată o literatură beletristică multinațională, de mare însemnătate istorică, care întruchipează ideile înaintate ale timpurilor noastre. În acești ani prestigiul internațional al literaturii sovietice a crescut, cercul cititorilor ei din afara hotarelor Uniunii Sovietice, în special din țările de democrație populară, a sporit nemăsurat de mult. Literatura sovietică a cucerit aprecierea a milioane de cititori din străinătate, prin faptul că ea se ridică întotdeauna în apărarea intereselor oamenilor muncii, prin faptul că, în contrast cu ideologia imperialistă îmbibată de ura față de om, literatura sovietică apără ideile umanismului, ale luptei pentru pace și prietenie între popoare, fiind pătrunsă de credință optimistă în viitorul luminos al omenirii.

În activitatea lor creatoare, scriitorii sovietici se inspiră din măretele idei ale luptei pentru comunism, pentru adevărata libertate și fericire a maselor populare, împotriva oricărei asuprii și exploatare a omului de către om. Mincinoase și fățarnice lozinci burgheze a „independenței” literaturii față de societate, concepțiilor false ale „artei pentru artă”, scriitorii noștri le opun cu mândrie înaltele lor poziții ideologice de slujire a intereselor oamenilor muncii, a intereselor poporului.

Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor este chemat să discute cele mai importante probleme de creație, să traseze calea înaintării viitoare a literaturii noastre spre noi culmi.

În fața țării noastre, în fața poporului sovietic, stau astăzi sarcini mărețe. Pe baza succesele obținute de industria și agricultura socialistă, se înfăptuiesc măsuri mărețe îndreptate spre dezvoltarea continuă și multilaterală a economiei și culturii socialiste, necesare pentru întărirea societății socialiste și trecerea treptată de la socialism la comunism. Intrecerea dintre socialism și capitalism se desfășoară pe un plan internațional tot mai larg și trece într-un stadiu nou, mai înalt, cercurile agresive și reacționare ale capitalului fiind hotărâte să împiedice, recurgând la violență, creșterea forțelor socialismului și înfăptuirea aspirațiilor popoarelor spre eliberarea de sub jugul capitalului și al asuprii coloniale. În aceste condiții crește nemăsurat de mult rolul literaturii beletristice sovietice în transformarea socială, rolul ei activ-educativ.

Literatura beletristică, ca și toate celelalte genuri de artă, este chemată să însuflețească oamenii sovietici în munca lor creatoare și în biruirea tuturor greutăților și lipsurilor înfruntate pe această cale, în marea cauză a construirii comunismului.

Poporul sovietic așteaptă de la scriitorii săi să creeze figuri veridice și luminoase ale glorioșilor noștri contemporani, care rezolvă sarcinile colosale legate de ridicarea neîncetată a industriei grele — temelia dezvoltării continue a întregii economii naționale și garanția inviolabilității hotarelor patriei noastre — figuri ale

contemporanilor noștri care înaltă gigantice centrale electrice, perfecționează metodele de construcție, valorifică milioane de hectare de pământuri înțelenite, luptă pentru ridicarea întregii agriculturi și pentru o mai bună satisfacere a nevoilor crescânde de produse și mărfuri de consum popular ale oamenilor muncii.

C. C. al P.C.U.S. cheamă pe scriitorii să studieze profund realitatea pe baza însușirii creației a marxism-leninismului, care permite să se vadă în întreaga sa complexitate și plenitudine adevărul real al vieții, așa cum se dezvoltă ea în actualele condiții internaționale, în condițiile luptei ce se desfășoară între lagărul imperialismului și lagărul socialismului și democrației, să se înțeleagă procesele de dezvoltare care au loc în țara noastră și pe care le îndrumază partidul comunist, să se înțeleagă legile și perspectivele de creștere a societății noastre, să se dezvăluie contradicțiile și conflictele vieții.

Poporul sovietic vrea să vadă în scriitorii săi luptători înflăcărați care se angrenează activ în viață, care ajută poporul să construiască o societate nouă, în care toate resursele bogăției obștești să se reverse din plin, în care să crească un om nou cu o psihologie liberă de rămășițele capitalismului. Scriitorii noștri sînt chemați să educe oamenii sovietici în spiritul ideilor comunismului și ale moralei comuniste, să contribuie la dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității, la înflorirea deplină a tuturor talentelor și aptitudinilor oamenilor muncii. Datoria scriitorilor sovietici este să creeze o artă veridică, o artă a marilor idei și sentimente, care să dezvăluie profund bogata lume sufletească a oamenilor sovietici, să întruchipeze în figurile eroilor ei întreaga multilateralitate a activității lor, a vieții obștești și individuale, în indisolubila lor unitate. Literatura noastră este chemată nu numai să reflecte noul, ci să ajute totodată prin toate mijloacele la victoria acestuia.

O sarcină importantă și de onoare a literaturii este educarea tineretului, a tinerilor muncitori, colhoznici, intelectuali și ostași ai Armatei Sovietice, în spiritul dragostei de muncă, optimismului, neînfricării, încrederii în victoria cauzei noastre, în spiritul devotamentului fără margini față de patria socialistă, pentru ca ei să fie oricînd gata să dea o ripostă nimicitoare agresorilor imperialiști dacă aceștia ar încerca să tulbure munca pașnică a popoarelor noastre.

Într-un moment cînd cercurile imperialiste agresive strîng din nou și reînvie forțele fascismului german nimicitor, literatura sovietică nu poate sta în afara luptei împotriva forțelor reacționare ale lumii vechi. Literatura beletristică sovietică este chemată să cultive și să întărească cu toată ardoarea revoluționară sentimentele patriotice ale oamenilor sovietici, să întărească prietenia între popoare, să contribuie la continua strîngere a rîndurilor puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, să cultive sentimentele internaționalismului proletar și solidarității frățești ale oamenilor muncii. Datoria scriitorilor sovietici este să ridice și mai sus steagul luptei pentru strîngerea rîndurilor tuturor forțelor iubitoare de pace în interesul securității popoarelor, să demaște și să înfiereze planurile criminale ale imperialiștilor, care amenință să declanșeze un nou război mondial.

Continuînd cele mai bune tradiții ale literaturii clasice ruse și mondiale, scriitorii sovietici dezvoltă în mod creator metoda realismului socialist, al cărei întemeietor a fost marele scriitor proletar Maxim Gorki, ei urmează tradițiile poeziei combative a lui Vladimir Maia-kovski. Realismul socialist cere artistului înfățișarea veridică, concretă din punct de vedere istoric, a realității în dezvoltarea ei revoluționară. A fi la înălțimea sarcinilor realismului socialist înseamnă a poseda cunoștințe profunde despre adevărata viață a oamenilor, despre sentimentele și gîndurile lor, înseamnă a da dovadă de o înțelegere pătrunzătoare a simțămîntelor lor și de priceperea de a le reda într-o formă artistică atrăgătoare și accesibilă, demnă de adevăratele modele ale literaturii realiste, — și a reda toate acestea cu înțelegerea cuvenită a măreței lupte a clasei muncitoare și a întregului popor sovietic pentru întărirea continuă a societății socialiste create în țara noastră, pentru victoria comunismului. În condițiile actuale, metoda realismului socialist cere scriitorului înțelegerea sarcinilor desăvîrșirii construirii socialismului în țara noastră și trecerii ei treptate de la socialism la comunism. Realismul socialist permite să se manifeste o largă inițiativă creatoare, să se aleagă forme și

stiluri din cele mai variate, potrivit înclinațiilor și gusturilor individuale ale scriitorului. Abaterile de la principiile realismului socialist dăunează dezvoltării literaturii sovietice. În multe privințe literatura noastră rămîne încă în urma vieții care se dezvoltă impetuos, în urma cerințelor cititorului, care a crescut din punct de vedere politic și cultural. Unii scriitori nu manifestă exigența cuvenită față de munca lor, scriu opere mediocre și slabe, de natură să sărăcească realitatea sovietică. În ultimul timp au fost create prea puține figuri pregnante, expresive din punct de vedere artistic, care să constituie o pildă însuflețitoare pentru milioanele de cititori. Nu există încă opere artistice monumentale despre eroismul proletariatului rus și al partidului leninist în perioada primei revoluții ruse și a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie; există prea puține cărți despre Armata noastră Sovietică — străjuitoarea credincioasă a muncii pașnice a oamenilor sovietici. Rămîn încă serios în urmă critica literară și știința literaturii, care sînt chemate să prelucrez bogata moștenire a scriitorilor clasici și să generalizeze experiența literaturii sovietice, să contribuie la creșterea ideologică și artistică a literaturii noastre. Tendințele manifestate într-o serie de lucrări spre o oarecare înfrumusețare a realității, spre ascunderea contradicțiilor dezvoltării și a greutăților creșterii, au avut o influență negativă asupra dezvoltării literaturii noastre. Lupta împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor nu s-a găsește oglindirea cuvenită în literatură. Pe de altă parte, unii literați, ruși de viață, în căutarea unor conflicte născocite, au scris opere de mîntuială, și-au permis să înfățișeze societatea sovietică într-un chip denaturat, iar uneori chiar calomnios, po-negînd în bloc oamenii sovietici.

Sprîjinind în mod activ tot ceea ce este nou, înaintat și în măsură să contribuie la progresul societății noastre, scriitorii sovietici trebuie să înfiereze cu toată vigoarea și pasiunea rămășițele lumii vechi — lumea proprietății private — din conștiința oamenilor, să biciuiască pe oamenii indiferenți și rutinieri, să contribuie la dezrădăcinarea din viața noastră a tot ceea ce este antisocial și perimat, de natură să împiedice dezvoltarea rapidă a economiei și culturii socialiste.

Partidul cheamă pe scriitorii să manifeste inițiative creatoare îndrăznețe, să îmbogățească și să dezvolte mai departe toate speciile și genurile literare, să ridice nivelul măiestriei lor artistice, pentru a satisface în deplină măsură cerințele spirituale mereu crescînde ale cititorului sovietic.

Scriitorii sovietici au condițiile cele mai favorabile pentru creație. Ei au milioane de cititori prieteni — lucru la care nu puteau decît să viseze cei mai buni scriitori ai trecutului — cititori exigenți, conștienți și maturi, care îndrăgesc literatura lor.

Fiind pentru scriitorii din străinătate pildă însuflețitoare și izvor de experiență în lupta pentru o artă nouă, înaintată și progresistă, literatura sovietică se îmbogățește la rîndul ei folosînd în dezvoltarea și perfecționarea ei cele mai bune realizări ale scriitorilor progresiști străini. În lupta pentru o înaltă măiestrie artistică, literaturii noștri pot și trebuie să folosească într-o măsură și mai mare experiența prețioasă a prietenilor lor din străinătate.

Pentru rezolvarea sarcinilor de onoare și de răspundere care stau în fața literaturii sovietice, o mare importanță revine activității Uniunii scriitorilor, care în ultimii 20 de ani a devenit o puternică organizație obștească, bazată pe principiile conducerii colective, unind în jurul ei toate forțele creatoare ale oamenilor de literă, membri și nemembri de partid.

Literatura sovietică și scriitorii sovietici au crescut și s-au călit din punct de vedere ideologic în lupta împotriva diferitelor influențe străine, împotriva manifestărilor ideologiei burgheze și a rămășițelor capitalismului. Uniunea scriitorilor sovietici trebuie să acorde și de acum înainte atenția principală orientării ideologice a literaturii sovietice, educației ideologice și creșterii măiestriei artistice a scriitorilor, să lupte cu hotărîre împotriva abaterilor de la principiile realismului socialist, împotriva încercărilor de a îndepărta literatura noastră de viața poporului sovietic, de problemele actuale ale politicii partidului comunist și Statului Sovietic, să lupte împotriva recidivelor naționalismului, cosmopolitismului și a celorlalte manifestări ale ideo-

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Franței

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 decembrie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul Franței în U.R.S.S., dl. L. Joxe, și i-a înmănat următoarea notă a guvernului U.R.S.S., adresată guvernului Franței:

„Guvernul sovietic consideră necesar să atragă atenția guvernului Franței asupra faptului că acțiunile guvernului Franței, care și-au găsit expresia în încheierea așa-numitelor acorduri de la Paris, contravin fundamental obligațiilor asumate de Franța prin „Tratatul de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză”.

Acest tratat a fost încheiat spre sfârșitul celui de al doilea război mondial, la 10 decembrie 1944, când Uniunea Sovietică și Franța, împreună cu celelalte state din coaliția antihitleristă, unindu-și strâns forțele, duceau o luptă grea împotriva dușmanului comun al popoarelor europene — militarismul german. Tratatul franco-sovietic, pecetluit prin singele celor mai buni fii ai popoarelor sovietic și francez, prevede luarea de către Franța și Uniunea Sovietică a unor măsuri comune pentru preîntâmpinarea posibilității unei noi agresiuni din partea militarismului german și, prin aceasta, pentru preîntâmpinarea unui nou război în Europa.

În acest tratat încheiat pe o durată pînă la sfârșitul anului 1964, se spune:

„Înaltele părți contractante se obligă ca, după terminarea războiului cu Germania, să întreprindă în comun la sfârșitul actualului război toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărei noi amenințări care ar proveni din partea Germaniei și să împiedice asemenea acțiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei” (art. 3).

Mai departe în tratat se spune:

„Înaltele părți contractante se obligă să nu încheie nici o alianță și să nu participe la nici o coaliție îndreptată împotriva uneia dintre înaltele părți contractante” (art. 5).

Tratatul cuprinde de asemenea obligația de asistență mutuală a părților în cazul unei agresiuni din partea Germaniei, ceea ce corespunde intereselor asigurării securității atât a Franței, cât și a Uniunii Sovietice.

În timp ce tratatul franco-sovietic are drept scop neadmiterea posibilității unei noi agresiuni germane, acordurile de la Paris, care au fost semnate de guvernul Franței, duc la restabilirea militarismului german și creează prin această primejdie unei noi agresiuni germane. Aceste acorduri prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și crearea unei armate vest-germane în frunte cu foștii generali hitleriști, care încă nu de mult au impus în teritoriile ocupate ale Franței, Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Norvegiei, Belgiei și altor state europene regimul fascist de teroare sîngeroasă și asupră.

Se creează nu numai o mare armată vest-germană dispunînd de importante forțe de aviație, tancuri și artilerie grea, de comandamente militare proprii, ci și întreaga industrie grea a Germaniei occidentale, inclu-

siv cea din regiunea industrială Ruhr, este din nou trecută la producția de armament.

Încălcînd acordurile internaționale în vigoare, acordurile de la Paris pun la îndemîna militaristilor și revanșarzilor din Germania occidentală arma atomică, precum și armele chimică și bacteriologică, ceea ce sporște cu mult primejdia unui război atomic, chimic și bacteriologic distrugător cu toate consecințele sale grave și nenumăratele sale victime.

Acordurile de la Paris prevăd totodată includerea Germaniei occidentale remilitarizate în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în alte grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Aceasta înseamnă că Franța, fiind una din participantele principale la aceste grupări, intră într-o alianță militară cu militarismul german, în curs de reînviere, în ciuda faptului că, potrivit tratatului franco-sovietic, Franța și-a asumat obligația de a nu intra în nici un fel de alianță militară îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

Guvernul sovietic a atras atenția în repetate rînduri, și în special în notele sale din 23 octombrie, 13 noiembrie și 9 decembrie a. c., asupra faptului că asemenea acțiuni ale guvernului francez se află în vădită contradicție cu spiritul și litera tratatului franco-sovietic de alianță și asistență mutuală. Semnînd acordurile de la Paris, Franța și-a încălecat în mod grosolan obligațiile sale de alianță asumate potrivit tratatului franco-sovietic, atît în ceea ce privește preîntâmpinarea unei noi agresiuni germane, cît și în ceea ce privește neparticiparea la alianțe militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Guvernul sovietic a atras în repetate rînduri atenția guvernului Franței asupra tuturor primejdiilor legate de politica restabilirii militarismului german. Totodată, guvernul sovietic a arătat în permanență necesitatea unor măsuri comune din partea U.R.S.S. și Franței, îndreptate spre asigurarea și consolidarea păcii în Europa și spre soluționarea chestiunilor urgente legate de reorganizarea problemei germane.

În scopul soluționării problemei restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice, prin ținerea de alegeri libere pe întreaga Germanie, guvernul sovietic a propus convocarea imediată a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Guvernul sovietic a propus de asemenea guvernului Franței să contribuie la încheierea unui tratat pe întreaga Europă cu privire la crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa, ai cărui participanți ar putea fi toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat. Încheierea unui astfel de tratat ar putea asigura condiții pașnice de dezvoltare pentru toate popoarele Europei. Guvernul sovietic a propus convocarea la sfârșitul lunii noiembrie, la Moscova sau la Paris, a unei conferințe a tuturor țărilor europene, special pentru discutarea problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Toate aceste propuneri ale guvernului sovietic au avut drept scop să nu admită reînvierea militarismului german, să întărească și să dezvoite

relațiile prietenești franco-sovietice, ceea ce are o însemnătate excepțională pentru asigurarea securității Franței și U.R.S.S. și pentru consolidarea păcii în Europa.

Guvernul sovietic constată cu regret că guvernul Franței a refuzat să participe la organizarea securității colective în Europa și la rezolvarea sarcinilor urgente legate de reglementarea pașnică a problemei germane. Respingînd propunerile susmenționate ale guvernului sovietic și avertismentele sale prietenești, guvernul francez a arătat că nu vrea să țină seama de obligațiile sale decurgînd din tratatul franco-sovietic, de interesele consolidării păcii și securității popoarelor din Europa.

Actuala politică a guvernului francez nu numai că nu corespunde obligațiilor Franței potrivit tratatului franco-sovietic de alianță și asistență mutuală, ci este direct îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace.

Guvernul Franței a semnat acordurile de la Paris și se străduiește în prezent să accelereze în fel și chip ratificarea acestor acorduri. Prin aceasta el se străduiește să grăbească remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupările militare arătate.

Într-o astfel de situație, tratatul franco-sovietic nu poate sluji temelior pentru care a fost încheiat. Întrucît, în ciuda existenței acestui tratat, guvernul Franței s-a situat pe poziția restabilirii militarismului în Germania occidentală și atrage Germania occidentală remilitarizată în grupări militare împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace, tratatul franco-sovietic nu numai că nu poate sluji intereselor păcii ci, dimpotrivă, se transformă doar într-un paravan menit să camufleze actuala politică a guvernului Franței, care a intrat în grupările militare agresive, avînd în frunte Statele Unite ale Americii.

Guvernul sovietic nu se poate împăca cu o astfel de situație și nu poate să nu spună acest lucru direct atît poporului sovietic, cît și poporului francez.

Toate acestea dovedesc că ratificarea acordurilor de la Paris va complica inevitabil în mod serios întreaga situație în Europa, că această ratificare nu corespunde intereselor păcii și securității în Europa, că ea este necesară doar cercurilor agresive din anumite state, care se ocupă de pregătirea unui nou război.

În aceste condiții, guvernul sovietic consideră de datoria sa să declare că actul ratificării acordurilor de la Paris va șterge dintr-o singură trăsătură tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală și va anula acest tratat. Pentru aceasta întreaga răspundere va reveni Franței, guvernului francez.

După ratificarea acordurilor de la Paris, guvernului sovietic nu-i va rămîne altceva de făcut decît să prezinte Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre examinare propunerea de anulare a tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză.

Moscova, 16 decembrie 1954

Ambasadorul francez a declarat că va transmite nota imediat guvernului

Al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici

Salutul adresat de C. C. al P. C. U. S.

(Urmare din pag. 3-a)

logiei burgheze, împotriva încercărilor de a împinge literatura în mîciră filistinismului, a lipsei de idei și a decadenței. Ca cea mai înaintată literatură din lume, literatura sovietică este chemată să slujească cauza oamenilor muncii și să stea pe culmile creației artistice universale. Uniunea scriitorilor trebuie să aibă permanenta preocupare ca scriitorii noștri să participe întotdeauna la viața poporului, să împărtășească interesele și aspirațiile lui, să fie participanți activi la construirea societății comuniste, să vadă și să cunoască pe contemporanii noștri, adevărații eroi — constructorii comunismului.

Una din sarcinile cele mai importante ale Uniunii scriitorilor sovietici este acordarea de ajutor permanent scriitorilor debutanți în dezvoltarea lor creatoare, îmbogățirea literaturii sovietice cu talente tinere.

Chezășia noilor realizări ale literaturii sovietice va fi unirea ideologică tot mai strînsă a tuturor forțelor scriitoricești active, desfășurarea curajoasă a criticii și autocriticii principale în rîndurile scriitorilor, discutarea tovarășească a problemelor de creație.

Comitetul Central al partidului comunist urează spor la muncă celui de al II-lea Congres al scriitorilor sovietici și își exprimă convingerea fermă că scriitorii noștri își vor consacra toate forțele slujirii devotate a poporului sovietic, vor crea opere demne de marea epocă a construirii comunismului.

Comitetul Central
al Partidului Comunist
al Uniunii Sovietice

Ședința din 16 decembrie

MOSCOVA (Agerpres).

Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici, care s-a deschis la 15 decembrie, se află în centrul atenției opiniei publice sovietice. Începînd din 16 decembrie ședințele congresului se țin în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor.

Ședința din după-amiaza zilei de 16 decembrie a fost prezidată de scriitorul ucrainean Pavlo Ticina. Boris Polevoi a prezentat raportul despre literatura sovietică pentru copii.

În cadrul aceleiași ședințe, Samed Vurgun, cunoscut poet azerbaidjan și traducător în limba azerbaidjană a numeroase lucrări din literatura rusă și străină, a prezentat raportul despre poezia sovietică.

Creșterea numărului membrilor Partidului Comunist Italian

ROMA (Agerpres). — Răspunzînd măsurilor fasciste adoptate de guvernul italian în scopul de a stăvilii lupta poporului italian împotriva aservirii Italiei planurilor agresive ale imperialiștilor americani, oamenii muncii italieni își întăresc unitatea rîndurilor lor manifestîndu-și solidaritatea cu Partidul Comunist Italian.

Potrivit relatărilor ziarului „Unită” în zilele care au urmat după adoptarea măsurilor fasciste ale guvernului, 1600 de oameni ai muncii din orașul Neapole au cerut să fie înscrși în Partidul Comunist Italian.

Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze a respins raportul cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris

PARIS (Agerpres).

După cum transmite agenția France Presse, Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze a respins, în ședința de joi seară,

cu 21 de voturi contră, 11 pentru și trei abțineri, raportul prezentat de Loustaneau-Laçau, favorabil „cu anumite rezerve” ratificării acordurilor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Agenția France Presse anunță că deputatul radical socialist Badie, care s-a declarat ostil acordurilor de la Paris, a fost însărcinat să prezinte în fața comisiei un nou raport.